

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Абрамова Петра Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого пункту 22, пункту 23 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII

м. К и ї в
24 квітня 2019 року
№ 125-1(II)/2019

Справа № 3-104/2019(2267/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Абрамова Петра Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого пункту 22, пункту 23 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545).

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Абрамов Петро Станіславович звернувся до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, п'ятій, шостій статті 126 Конституції України (конституційність) положень розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон), а саме:

– абзацу першого пункту 22 „право на отримання суддівської винагороди у розмірах, визначених цим Законом, мають судді, які за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердили відповідність займаній посаді (здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді) або призначені на посаду за результатами конкурсу, проведеного після набрання чинності цим Законом“;

– пункту 23 „до проходження кваліфікаційного оцінювання суддя отримує суддівську винагороду, визначену відповідно до положень Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41–45, ст. 529; 2015 р., №№ 18–20, ст. 132 із наступними змінами)“.

Із долучених до конституційної скарги матеріалів вбачається, що з березня 2002 року Абрамов П.С. обіймає посаду судді апеляційного суду Полтавської області. Не погодившись із розміром суддівської винагороди, нарахованої йому за період з 1 січня 2017 року по 30 червня 2017 року, автор клопотання звернувся до Полтавського окружного адміністративного суду з позовом визнати протиправними дії по нарахуванню суддівської винагороди; зобов'язати здійснити перерахунок суддівської винагороди; встановити факт дискримінації у виплаті суддівської винагороди починаючи з 1 січня 2017 року

порівняно із суддями, які пройшли кваліфікаційне оцінювання, а також зобов'язати апеляційний суд Полтавської області для усунення факту дискримінації донарахувати заробітну плату за період з 1 січня 2017 року по 30 червня 2017 року у розмірі не меншому, ніж отримує суддя, який пройшов кваліфікаційне оцінювання.

Полтавський окружний адміністративний суд постановою від 7 серпня 2017 року, залишеною без змін ухвалою Харківського апеляційного адміністративного суду від 19 жовтня 2017 року, вказаний позов задовольнив частково.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 21 листопада 2018 року у задоволенні позовних вимог Абрамова П.С. відмовив.

Суб'єкт права на конституційну скаргу просить Конституційний Суд України відкрити провадження у його справі та поновити пропущений ним строк, оскільки конституційну скаргу вх. № 18/1262 від 22 лютого 2019 року Секретаріат Конституційного Суду України повернув як таку, що не відповідає за формою вимогам, встановленим Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців; якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про

поновлення пропущеного строку (пункт 2 частини першої, частина третя статті 77).

Остаточним судовим рішенням у справі Абрамова П.С. є постанова Верховного Суду від 21 листопада 2018 року. Конституційну скаргу подано 1 квітня 2019 року, тобто після закінчення тримісячного строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Той факт, що автор клопотання звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою з аналогічного питання і після її повернення керівником Секретаріату Конституційного Суду України подав виправлену конституційну скаргу, не може вказувати на дотримання ним строку подання конституційної скарги, оскільки Законом України „Про Конституційний Суд України“ передбачена можливість повторного звернення до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону, зокрема щодо строку подання конституційної скарги.

Крім того, у провадженні Конституційного Суду України вже перебуває конституційна скарга Абрамова П.С. щодо перевірки на відповідність Конституції України зазначених положень Закону.

У зв'язку з наведеним Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку про відсутність підстав для розгляду аналогічної конституційної скарги Абрамова П.С.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Абрамова Петра Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого пункту 22, пункту 23 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**